

videreudviklet og bliver bedre og dermed dyre. Det synes vi var mere hensigtsmæssigt, men vi støtter naturligvis det her forslag.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak til Folketingets partier for den støtte, der har været, og også de gode og konstruktive forslag, der er kommet fra nogle partier.

Jeg vil give fru Tove Videbæk fuldstændig ret i, at det måske havde været bedre med en regulerbar procentsats eller noget andet i stedet for direkte tal, som vil skulle ændres.

Jeg er sådan set også enig med hr. Villy Søvn-dal i, at det bedste er, hvis det offentlige kan klare opgaven. I det her tilfælde kan vi konstatere nogle meget lange ventelister, og derfor har vi måttet tage nogle utraditionelle midler i brug. Jeg håber da, at det kun er en overgang, for jeg mener, det her dybest set er en opgave, som bør varetages af det offentlige sygehusvæsen.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til socialministeren, om amterne kan få et selvstændigt tilskud fra de 1,5 mia. kr., hvis de selv hævler af deres ventelister til den offentlige behandling af hørehæmmede.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det kan jeg desværre ikke svare på, da det er sundhedsministerens ressort, men jeg vil foreslå, at fru Karen Klint stiller et skriftligt spørgsmål, så skal jeg sørge for, at det bliver besvaret – ja, det kan jeg jo ikke sørge for, men håbe, at regeringen svarer på det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre bedre boligmæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper.

Af Villy Søvn-dal (SF) m.fl.

(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 11.30

Socialministeren (Henriette Kjær):

B 32 er en genfremsættelse af B 3 fra oktober måned sidste år, og B 3 i oktober var en direkte genfremsættelse af B 31 fra folketingssamlingen 1997-98.

SF foreslår, at der skal sikres bedre bolig-mæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper. Jeg synes, det havde været lidt klædeligt, hvis forslagsstillerne havde støvet det gamle forslag lidt af inden genfremsættelsen.

For eksempel fremgår det ikke af bemærkningerne, at der rent faktisk siden den første fremsættelse i 1998 er sket en udvikling. Det kan undre lidt, at denne udvikling ikke er omtalt, for det er SF selv via satspuljen, der har været med til at sørge for finansieringen af en række tiltag.

Beslutningsforslaget består af fire delforslag. I det første opfordrer forslagsstillerne regeringen til at fremsætte et lovforslag, der sikrer, at eksisterende egnede boliger til udstødte ikke forsvinder gennem nedlæggelse og sammenlægning, samt at der oprettes et konkret antal boliger til de vanskeligt stillede grupper.

Regeringen er enig i forslagsstillerens ønske om, at de svageste grupper sikres gode bolig-mæssige forhold. Det er af stor betydning for ethvert menneske at have en bolig. Uden bolig som fast fundament kan det være meget vanskeligt at få fodfæste og tage vare på sig selv arbejdsmæssigt, familiemæssigt og socialt i det hele taget.

Den gældende lovgivning giver allerede amter og kommuner en række muligheder for at tilvejebringe boliger til de udstødte grupper, og denne regering vil skubbe yderligere på. Regeringen har således taget initiativ til at nedsætte den kommunale udgift ved etablering af alment

byggeri gennem en nedsættelse af den kommunale grundkapital fra 14 pct. til 7 pct.

Regeringens initiativ er en udmøntning af aftalen om den kommunale økonomi for år 2002. Regeringen forventer, at en nedsættelse af den kommunale grundkapital kan være med til at tilskynde kommunerne til at igangsætte mere alment nybyggeri. Derved vil kommunerne få flere boliger at anvise til løsning af påtrængende boligsociale problemer, herunder også for de udstødte og marginaliserede grupper.

Øget byggeri af almene boliger vil samtidig sætte gang i flyttekæderne, hvilket også vil være med til at tilvejebringe et større udbud af boliger til udsatte grupper.

Så skal jeg i øvrigt nævne, at kommunerne ud over den almindelige anvisningsret efter de gældende regler har mulighed for at indgå aftale med de almene boligorganisationer om fleksibel udlejning, dvs. at indtil 90 pct. af ledige boliger i en boligafdeling skal udlejes efter særlige kriterier.

Det fremgår af undersøgelsen »Kommunernes husvildeforpligtelse og anvisningsretten til almene boliger« fra juni 2001, at kommunerne i stigende omfang anvender anvisningsretten til løsning af boligsociale opgaver. Det viser, at kommunerne er parate til at gøre en ekstra indsats for at hjælpe særligt udsatte personer, der står uden bolig.

Der gøres også en indsats for hjemløse og særligt udsatte grupper i den igangværende forsøgsordning med tilskud til etablering af skæve huse til skæve eksistenser. Ordningen, der varetages af økonomi- og erhvervsministeren, løber til og med år 2003 med en samlet tilskudsramme på 60 mio. kr.

Jeg kan kort om forsøgsordningen sige, at der indtil videre er givet tilsagn om etablering af 234 boliger fordelt over hele landet. Med disse boligtyper vil vi også få en værdifuld ny viden om, hvordan vi bedst bygger boliger til de mest udsatte grupper i vores samfund. Boliger, der i højere grad er tilpasset de særlige behov, som denne gruppe efterspørger. Alt i alt gennemføres en række positive initiativer, der skal forbedre de boligmæssige forhold for de særlige grupper.

Forslagsstillerne siger i de næste to delforslag, at der skal tages skridt til at etablere bedre behandlingstilbud til misbrugere og sindslidende samt opstilles et program til forbedring af standarden på forsorgshjem og herberger.

Jeg vil godt give forslagsstillerne medhold i, at det er urimeligt, at mennesker med sindslidel-

ser og misbrugere ikke kan udskrives fra behandlingstilbud og herberger, fordi der ikke findes et botilbud til dem.

Der er dog sket en udvikling i den rigtige retning bl.a. ved de mange ressourcer, der har været afsat til udvikling af nye former for botilbud til de udsatte grupper, senest med Botilbudspuljen for sindslidende i 1996 og med psykiertiaftalen for år 2000-2002. Samlet er der afsat 650 mio. kr. primært til nye botilbud til sindslidende, og hertil kommer den amtskommunale medfinansiering, således at der til mennesker med sindslidelser siden 1996 på landsplan er brugt over 1 mia. kr. til nye botilbud til sindslidende.

Kl. 11.35

Vi skal samtidig være opmærksomme på, at flere særligt indrettede botilbud måske ikke er den eneste løsning på problemstillingen. Det er vigtigt at anskue sagen fra flere vinkler. Jeg tænker her på den enkeltes behov for støtte og bistand i boligen.

Siden et enigt Folketing i december 1992 pålagde regeringen bl.a. at udvikle nye boformer, er der således også fulgt op med mange forskellige initiativer. Det drejer sig ikke kun om sikring af flere og varierede boformer, men også om f.eks. støttepersonordningen og andre tilbud, som er en ordning, der kommer de svageste grupper til gavn.

SF efterlyser et program til forbedring af standarden for forsorgshjem og herberger. Det program er jo egentlig opstillet. SF har selv via satspuljen været med til at sørge for finansiering. Jeg tænker her på Handleplanen for hjemløse fra 2000 og på Hjemløsepuljen.

Vi kan sagtens blive enige om, at kommuner og amter ikke har levet op til forventningerne. Det har været skuffende få ansøgninger, der har været til puljen.

Det er regeringens klare opfattelse, at kommuner og amter i højere grad skal leve op til deres ansvar for de svage borgere, vi her taler om. Det vil være et centralt emne ved de kommende forhandlinger med kommuner og amter.

På den anden side må det også siges, at der trods alt er sat en udvikling i gang. Det gælder ikke mindst brugerinddragelsen og brugerindflydelsen. Tages projekterne med fra den sidste ansøgningsrunde til Hjemløsepuljen, er der bevilget ca. 125 mio. kr. ud af de oprindelige 200 mio. kr. Jeg vil godt gentage, hvad der er sagt tidligere i forbindelse med andre beslutningsforslag på det her område: Hjemløseområdet hører til et af regeringens højt prioriterede områder.

I det sidste og fjerde delforslag opfordrer forslagsstillerne til at sikre en bedre bolig-mæssig spredning, så udsatte grupper ikke koncentrerer sig i bestemte kommuner og bebyggelser. Jeg vil gerne her slå fast, at det er den enkelte borgers ret til selv at bestemme, i hvilken kommune han eller hun ønsker at bosætte sig, der gælder. Det er meget afgørende for regeringen at fastholde det kriterium.

Det er den enkelte kommune, som skal sikre, at der eksisterer det nødvendige antal boliger. Decentralisering bygger på, at det er den enkelte kommune, der bedst kan vurdere det lokale behov. En central detaljstyring vil kun betyde mere bureaukrati, hvilket regeringen ikke kan gå ind for.

Jeg kan derimod følge forslagsstillerne et meget langt stykke, når der i begrundelsen for forslaget peges på behovet for flere midlertidige botilbud efter § 91 i serviceloven. Også på dette område er der sket en udvikling, siden SF fremsatte sit forslag første gang.

Men lad mig slutte af med at sige, at de overordnede intentioner bag forslaget er det svært at være uenig i, men som det er sagt tidligere, har regeringen sine egne planer, og vi kan derfor ikke støtte det her fremsatte.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der kom mange smukke ord fra ministeren, og jeg tvivler ikke om, at ministeren også mener det, når hun siger, at der skal gøres en særlig indsats for hjemløse og andre udsatte grupper.

Men jeg kan simpelt hen ikke få de smukke ord til at passe med, at der så skæres ned bl.a. på det boligsociale arbejde i finansloven. Det boligsociale arbejde tager jo netop udgangspunkt i at prøve at hjælpe folk, så de kan blive i deres boliger og ikke bliver hjemløse.

For eksempel er der en række af boligrådgiverne for de almennyttige selskaber, som har mulighed for at indgå aftaler med folk, hvis de kommer i restance med huslejen, så de ikke bliver sat ud af boligen, men kan blive i deres bolig. Det fjerner man med den nedskæring på finansloven.

Hvordan hænger det sammen med, at regeringen vil gøre en særlig indsats for hjemløse? Hermed skaber man jo flere hjemløse, så der bliver flere, der skal ind og bo på forsorgshjem. Man burde da hellere gå den anden vej og prøve at forhindre, at folk bliver hjemløse.

Så er jeg meget glad over at høre, at man nu skal have ret til selv at bestemme, hvor man vil bo. Det glæder jeg mig til, at det kommer til at slå igennem. Men jeg er spændt på at se, hvordan det konkret skal udmøntes.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

For det første mener jeg, at man vil løse en del af problemet ved at have flere boliger. Så er der det problem med mennesker, der endnu ikke er blevet hjemløse, og der mener jeg, at det i høj grad er en sag for sagsbehandlerne i kommunerne.

Der vil jeg gerne være med til at styrke deres engagement i netop det problem, som en familie kan stå med, der har problemer med at betale huslejen, og hvor det er et spørgsmål om at få en smule udsættelse, så disse familier får hjælp til det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig at høre, at ministeren vil gøre noget for at forbedre sagsbehandlerens engagement i at forhindre, at folk bliver sat ud af deres boliger; jeg ville så gerne høre noget mere konkret om, hvad ministeren vil gøre. Men jeg kan stadig ikke få det til at hænge sammen med, at man fjerner det boligsociale arbejde og boligrådgiverne ude i de almennyttige boligselskaber, som netop har de muligheder i dag.

Kl. 11.40

Jeg er helt enig i, at der er behov for, at man gør meget mere, og at sagsbehandlerne i kommunerne går ind og hjælper folk med deres økonomi og hjælper dem med at få deres budget til at hænge sammen, hjælper dem med at få en budgetkonto osv., så de kan sikre, at huslejen bliver betalt. Men i dag har man altså nogle, der kan gå ind og yde den hjælp i boligselskaberne, og det bliver fjernet med finansloven. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan det hænger sammen.

Formanden:

Så er det hr. Hans Andersen som ordfører.

Hans Andersen (V):

Venstre er helt enig med forslagsstillerne i, at de bolig-mæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper i Danmark skal forbedres. At dette skal ske ved både at sikre at forbedre de nuværende boliger og ved at bygge nye boliger, er vi også enige i. Efter vores mening skal den

opgave dog først og fremmest varetages af kommunerne.

Der er fra Folketingets side bevilget penge til dette område bl.a. via tiltaget »Skæve huse til skæve eksistenser«, men der har desværre ikke været tilstrækkelig stor vilje fra kommunernes side til at bruge disse penge til gavn for de udstødte grupper. Der er desværre en større og større tendens til, at kommuner og borgere vægrer sig ved at påtage sig et ansvar for de udsatte grupper. Vi oplever desværre ofte, at naboerne til eksisterende eller planlagte boliger for de udstødte grupper klager over eller direkte modsætter sig disse gruppers tilstedeværelse i deres nabolag.

Fra Venstres side er vi meget bekymrede over denne udvikling, for hvis indsatsen over for f.eks. misbrugere og hjemløse skal lykkes, er det nødvendigt med en aktiv og positiv deltagelse i de omkringliggende samfund.

I den forbindelse anser Venstre specielt de frivillige foreninger og organisationer for at være en meget vigtig medspiller. De er ofte i langt højere grad end det offentlige system i kontakt med lokalsamfundet og er derfor bedre i stand til at integrere de udstødte i samfundet.

Med hensyn til det konkrete beslutningsforslag fra SF kan vi fra Venstres side støtte intentionerne i forslaget, men vi kan ikke støtte det konkrete forslag, da vi i stedet vil afvente regeringens handlingsplan om det fælles ansvar, som vi forventer vil tage fat i bl.a. disse problemer.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var også pæne ord fra Venstres ordfører, men jeg vil så også gerne høre fra Venstres ordfører, hvordan det hænger sammen med, at man i finansloven skærer så kraftigt ned på det boligsociale arbejde og beboerrådgiverne, som netop er dem, der kan forhindre, at folk bliver sat ud af deres boliger, netop er dem, der kan være med til at sikre, at man har et ordentligt socialt miljø i bebyggelserne.

Så opstår der ikke den her mistillid og mangel på overskud til at acceptere folk i nabolaget, der er lidt skæve, når der er nogle, som kan gå ind og igangsætte nogle aktiviteter, som gør, at også de skæve bliver en del af det sociale miljø og kan bidrage med de mange ressourcer, de har på forskellige områder.

Hvorfor skærer man det væk, når man dermed risikerer, at folk bliver sat ud af deres boli-

ger og så står i kø for at komme ind på herberger og forsorgshjem? Som regel bliver de meget mere syge af at gå rundt på gaden, fordi de ikke kan få et sted at bo og er blevet sat ud af den lejlighed, hvor de ellers godt kunne være, netop fordi man så har skåret ned på det forebyggende og boligsociale arbejde.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Løsningen er en kombination af to ting. Som ministeren nævnte, er det jo sagsbehandlerne ude i kommunerne, der først og fremmest har et ansvar for at give disse mennesker en mulighed for at blive siddende i deres bolig.

Dernæst tror jeg på, og vi skal ind og arbejde med det frivillige, sociale ansvar ude omkring. Det civile samfund skal tage et ansvar også i boligbebyggelser, og det tror jeg er løsningen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hvis sagsbehandlerne ude i kommunerne i større omfang skal varetage det her arbejde, vil man så sørge for, at der kommer de fornødne ressourcer? For problemet er jo i dag, at det som regel mange steder er umuligt bare at få en tid til at komme til at tale med en sagsbehandler. Der er simpelt hen ikke tid til at tale med nogen, heller ikke om at få hjælp til, hvordan éns økonomi kan blive bedre, hvordan man kan få budgettet til at hænge sammen, så man kan betale huslejen.

Der er heller ikke mange kommuner, der har den indstilling, at man kan hjælpe folk ved at låne dem penge til huslejen, så de ikke bliver sat ud af boligen. Er det noget, Venstre vil være med til at sætte ressourcer af til, være med til at ændre på den holdning ude i kommunerne?

Kl. 11.45

Så med hensyn til de frivillige organisationer: Det boligsociale arbejde sætter jo netop gang i frivillige aktiviteter, inddrager jo netop borgerne i det frivillige arbejde, men har man tænkt sig, at vi skal have et samfund, hvor alt socialt arbejde skal fungere fuldstændigt på frivillighedens basis, og uden at der er en offentlig understøttelse og forskning og udvikling af det? Er det det, der er lagt op til fra Venstres side?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald for en kort bemærkning, forstår jeg.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er helt enig i de bemærkninger, fru Line Barfod kom med. Jeg vil bare spørge Venstres ordfører, som siger, at de frivillige skal tage et større ansvar: Fint. Betyder det så, at man vil støtte et forslag om, at de frivillige organisationer direkte får andel i pengene?

Hvis nu man forestillede sig, at der er en halsstarrig kommune, der er jo mange kommuner, der gør det her ordentligt og pænt, men man sidder med en halsstarrig kommune, der siger, at det her vil de ikke lave noget i forhold til. Men i vedkommende kommune opererer måske Kirkens Korshær og Frelsens Hær, KFUM's sociale arbejde, og hvem ved jeg, der er på banen med forskellige tilbud.

Vil Venstre være med til en model, hvor man så går bag om systemet og tilbyder den frivillige organisation at deltage? Og vil Venstre være med til at afsætte pengene, sådan at ingen kommunalbestyrelse kan sidde og bremse for sådan et initiativ? Så giver det mening, det der blev sagt om frivillige organisationer, ellers giver det ingen mening.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til fru Line Barfod: Kommunerne har jo til enhver tid ansvaret for at tilrettelægge en effektiv sagsbehandling og give den støtte, der skal til, så jeg mener, at det er et helt naturligt anliggende for kommunerne at sørge for, at deres sagsbehandlere for det første har den rigtige og den korrekte uddannelse, men også at de tager et ansvar for de udsatte grupper.

Så er det selvfølgelig et samspil mellem den frivillige indsats og de offentlige myndigheder. Betoningen af, at det frivillige skal gives større plads, skal tage et større ansvar, skal selvfølgelig ske i et samspil med det offentlige. Det offentlige skal også være der, og det er jo også det, vi har lagt op til med nedsættelsen af Det Sociale Råd.

Omkring det frivillige og de frivillige organisationer ude omkring og tilskud til frivillige organisationer er jeg meget åben over for at drøfte, hvordan og hvorledes vi kan give dem en større mulighed for at bidrage til en social indsats.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig med Venstres ordfører i, at det er kommunernes ansvar, at der foregår en korrekt sagsbehandling, men det er også Folketingets ansvar at sørge for, at der så er de nødvendige ressourcer til den sagsbehandling, og at der bliver givet de nødvendige vejledninger i, hvad en korrekt sagsbehandling på det her område går ud på.

Så jeg vil meget gerne høre, om Venstre vil være med til at sikre, at der er de nødvendige bevillinger, og at der er de nødvendige vejledninger til at sikre, at sagsbehandlerne giver den nødvendige rådgivning.

Og så omkring de frivillige organisationer: Jeg synes, det lyder meget smukt, og jeg er meget enig i, at det er en stor fordel, at vi har så mange frivillige organisationer, men er Venstres ordfører bekendt med, at på boligområdet er der faktisk mange af de frivillige organisationer, der i flere år nu har råbt vagt i gevær og har sagt: De opgaver, man nu lægger over på de frivillige organisationer, er simpelt hen det offentliges opgave? Det er ikke de frivillige organisationer, der f.eks. skal træde til og betale huslejen, når folk er kommet bagud, fordi de er blevet syge eller arbejdsløse eller andet, det er det offentliges opgave. Man kan ikke læsse det hele over på de frivillige organisationer, så er det en helt anden type samfund, så går vi over til almisesamfundet med hattedamer i stedet for, med al respekt for hattedamerne, som jeg har stort samarbejde med.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er klart, at efter at have hørt Venstres tale, vil ét af de centrale spørgsmål i udvalgsarbejdet være at få en samlet oversigt over det antal råd, nævn m.v., der arbejder inden for det frivillige område, som man skar væk i finansloven, punkt 1, fordi det giver ligesom en antydning af, om der er en sammenhæng mellem de pæne taler og så den lidt mere rå virkelighed; så det skal vi nok huske at få stillet som spørgsmål punkt 1.

Punkt 2: Jeg tror, Venstres ordfører i sin ordførtale omtalte det som et problem, at kommuner og borgere i stigende grad ikke var optaget af de her opgaver: Den beskrivelse kan jeg sagtens genkende.

Hvis det er en rigtig beskrivelse af virkeligheden, så er spørgsmålet, hvilke virkemidler man så ville udstyre med, så man ændrede den situa-

tion, for de hjemløse osv. får jo ikke meget ud af beklagelser. Vil man være med til at udstyre frivillige organisationer direkte med penge, også så en kommune ikke er udstyret med vetoret? Det er det afgørende spørgsmål i den her diskussion.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Ved udmøntningen af satspuljemidlerne, som vi snart skal til at tage fat på forhandlingerne om, er det vigtigt, at vi tager fat dér, hvor hr. Villy Søvndal slutter, med at se på mulighederne for at styrke de frivillige organisationer. Det vil jeg meget gerne medvirke til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nok er det kun godt 3 måneder siden, vi sidst drøftede dette forslag her i salen, men visse ting har jo ændret sig siden. Dengang i oktober afviste Socialdemokratiet SF's forslag med henvisning til nogle af de gode initiativer, der var blevet sat i gang under den daværende regering.

Med den nye politiske situation – og den taget i betragtning – deler vi i højere grad end før bekymringen for fremtiden på dette meget vigtige område. Nedlæggelsen af By- og Boligministeriet sendte unægtelig et trist signal om, at boligpolitik ikke har VK-regeringens store interesse.

Regeringen har da også allerede luftet planer om at sælge ud af de almene boliger. Det vil netop ramme de allersvageste, idet antallet af boliger, hvortil kommunerne kan anvise boliger til folk med akut behov, alt andet lige vil blive reduceret. Man kan med rette frygte, at sparekniiven vil ramme de svageste hårdest. Det vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at modvirke.

For så vidt angår det konkrete forslag, er vi stadig væk overordnet enige med SF i hensigten med forslaget, men der er også stadig væk nogle punkter, hvor vi i Socialdemokratiet ikke er helt enige med forslagsstillerne.

Der henvises i forslaget til debatter og konferencer, som fandt sted for 10 år siden, og jeg vil altså vove den påstand, at den socialdemokratiske ledede regering, som vi har haft i mellemtiden, trods alt har sat nogle fodaftryk i de 9 år, den har siddet. Og det er ikke mindst, hvad an-

går de svageste i vores samfund og deres boligforhold.

Ved de tidligere behandlinger af forslaget i 1998 og 2001 fremlagde henholdsvis den daværende by- og boligminister og socialminister de tiltag, som i løbet af regeringsperioden var blevet igangsat. Jeg vil ikke komme nærmere ind på de initiativer her, blot skal jeg nævne, at de var succesfulde og har resulteret i forbedring af boligsituationen for mange tidligere hjemløse og sindslidende i de større byer, hvor problemerne er mest fremtrædende.

Vi håber selvfølgelig, at den nye regering vil være opmærksom på de positive effekter af de initiativer, den tidligere regering igangsatte.

Endvidere har vi i Socialdemokratiet heller ikke ændret holdning til princippet om, at løsningen af de boligsociale opgaver påhviler kommuner og amtskommuner. Derfor, når SF foreslår at forbeholde et fastlagt antal boliger for de svageste grupper, er det vigtigt at huske, at kommunerne har pligt til at løse deres boligsociale opgaver, og sådan, som lovgivningen er i dag, findes der muligheder også i den.

Beslutningen om, hvor mange og hvilke typer boliger der skal etableres, er lagt ud til de enkelte kommuner. Grunden til dette er ganske enkelt, at indsigten i de specifikke behov kun findes decentralt, hvorfor en tilpasset løsning på disse problemer bedst kan findes tættest på borgerne. Derfor mener vi i Socialdemokratiet ikke, at en permanent mærkning af et antal boliger er den rigtige løsning.

Inden valget nåede by- og boligministeren at fremlægge en boligpakke, hvori indgik forslag, som havde til hensigt at øge nybyggeriet af almene boliger, bl.a. ved at nedsætte den kommunale grundkapital fra 14 pct. til 7 pct. for alment boligbyggeri. Vi mener, at der skal bygges flere almene boliger, som er tilpasset de behov, som findes rundt omkring i kommunerne, i stedet for at sælge ud af dem.

Når vi taler om denne særlige befolkningsgruppe, er det vigtigt, at der er fokus på de specielle situationer, mange af disse mennesker har. Det er for mange af disse mennesker ikke relevant at tilbyde dem en almindelig lejebolig. Der er ganske rigtigt, som SF også er inde på, nogle ganske særlige behov, der skal tilgodeses. Der bør tilstræbes individuelle løsninger, der er tilpasset den enkeltes behov. Det er det, der skal sættes på, og jeg har tiltro til, at kommunerne er bedst i stand til at løse den opgave.

Kl. 11.55

Når det er sagt, skal jeg indskyde, at jeg godt kan se og dele SF's bekymring for fremtiden, for hvem ved, hvad der kan nå at blive lavet om i de ordninger, som vi har på området i dag. Jeg synes, vi har fat i noget af det rigtige med de mange forsøgspuljer, som blev igangsat under den tidligere regering.

Derfor kan jeg garantere, at vi i Socialdemokratiet vil følge udviklingen på området tæt for at sikre, at der følges op på disse initiativer samt at indsatsen ikke forringes.

Vi kan ikke støtte SF's forslag på nuværende tidspunkt, men måske kunne jeg benytte lejligheden til at høre, hvad regeringen har tænkt på af initiativer på området, hvis det da overhovedet er noget, man har tænkt på på nuværende tidspunkt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at der er brug for en bred vifte af tilbud til de marginaliserede grupper. Vi mangler boliger til de hjemløse. Vi mangler behandlingssteder og udslningsboliger til sindslidende og misbrugere.

Det er jo ikke ligefrem en nyhed. Det er et årelangt problem, og problematikken er der stadig væk. Vi ved godt, at der er taget forskellige initiativer, som skal forbedre forholdene for de vanskeligst stillede grupper. Men det er langtfra godt nok. Indsatsen skal være langt større.

Vi taler så meget om menneskerettigheder, men hvor er menneskerettighederne henne for disse grupper? Jeg vil vove den påstand, at de er kørt ud på et sidespor. Mange mennesker har den holdning, at især hjemløse selv har valgt situationen. Det er der måske enkelte, der har, men langt de fleste er havnet i den ulyksalige situation på grund af omstændigheder, de ikke selv har været herre over. Og fra samfundets side har man blot ladet stå til.

Når man taler med mennesker, der har været hjemløse i mange år, erfarer man, at der er tale om fysisk og psykisk nedslidte personer, som har opgivet kampen for at få en bolig, som har affundet sig med situationen, som ikke har flere kræfter i behold og dermed har mistet evnen til at kæmpe for de mest basale rettigheder. Det kan vi som samfund ikke være bekendt.

Når det drejer sig om stofmisbrugere og sindslidende, er der også meget tilbage at ønske.

Dansk Folkeparti får adskillige henvendelser fra forældre til narkomaner, som klager deres nød over manglende behandlingssteder og lange ventelister. Som de udtrykker det: Når vores søn eller datter er motiveret for en afvænnning, så skal det være her og nu og ikke efter et halvt år på venteliste, for så er motiveringen forsvundet.

Sindslidende, der er udskrevet fra et behandlingssted til eget hjem, indlægges ofte igen efter få måneder. De magter ikke at være alene, og hvis kontaktpersonordningen svigter, går det helt galt. Der skal selvfølgelig etableres flere bosteder for denne svage gruppe.

Dansk Folkeparti har ikke en færdigpakket løsning på alle disse problemer, men en langt større indsats er det altafgørende og det første skridt. Fra centralt hold må man sikre, at amter og kommuner lever op til deres forpligtelser, for der er jo afsat midler både til de sindslidende og de hjemløse, så her er der ingen undskyldning.

Derimod mener vi ikke, at man kan bebrejde kommunerne, at de ikke indgår aftaler med de almene boligselskaber om anvisningsretten på indtil 90 pct. af ledige boliger til f.eks. hjemløse. Kommunerne har i forvejen store problemer med at finde ledige boliger til kvoteflygtninge.

Flygtninge har jo retskrav på at få en bolig inden for 3 måneder. Det har en hjemløs dansker ikke. Og jeg skal understrege, at Dansk Folkeparti mener, at det retskrav skal fjernes, for der er tale om en ganske urimelig forskelsbehandling.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Dansk Folkeparti er meget positive over for beslutningsforslag nr. B 32, men det er på sin vis overflødig. Vi har fået en ny regering, og det er da positivt, at hjemløseområdet hører til et af regeringens højt-prioriterede områder, og at man i det hele taget vil forstærke indsatsen over for de svagestillede grupper.

Man må da håbe, at det lysner forude, og Dansk Folkeparti vil i hvert fald følge denne indsats ganske nøje.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning og derefter hr. Søvnald og også fru Margrethe Vestager.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var igen mange smukke ord, og jeg er meget enig med ordføreren fra Dansk Folkeparti i, at

de fleste af dem, der er hjemløse, ikke selv har valgt at blive hjemløse og gerne vil have et andet liv.

Så forstår jeg ikke, hvordan Dansk Folkeparti, der jo også stiller sig op og siger, at de er den sociale garant i forhold til den borgerlige regering, kan være med til en finanslov, hvor der bliver skåret ned på det boligsociale arbejde, bliver skåret ned på beboerrådgiverne, der netop kan være med til at forhindre, at folk bliver hjemløse; der netop kan sikre, at der er plads til, at de skæve eksistenser kan blive i deres boliger; der netop kan være med til at forhindre, at folk bliver sat ud af deres lejlighed og dermed kommer til at leve på gaden, for man skal ikke leve på gaden ret lang tid, før man får andre problemer.

Så til spørgsmålet om retskravet på en bolig: Har Dansk Folkeparti overvejet i stedet for at fjerne retskravet for nogle at udvide det, så alle får et retskrav, så der bliver ligebehandling af alle i Danmark, og så man sikrer, at alle kan få en bolig?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg var lige ved at falde ned af stolen, for enten er Dansk Folkeparti systematisk blevet misinformeret, eller også ved jeg ikke, hvad der sker. Alt så en melding om, at den her regering satser på de svageste grupper! Er Dansk Folkepartis ordfører i stand til at nævne bare ét eksempel, der ikke er hentet enten fra den forgående regering, som sænkningen af grundkapitalen, eller som ikke betyder forringelser?

Dansk Folkeparti har ikke leveret en øre i de finanslovsforhandlinger, der er afsluttet, til hverken hjemløse, sindslidende, misbrugere eller andre. Der er en forventning om, at vi andre gør det, når vi skal til at forhandle om satspuljen. Det må Dansk Folkeparti vel være glade for at vi er andre der gør.

Det er første gang, der laves en finanslov, hvor ambitionsniveauet, selv hvis regeringens ønske om at få pengene bliver gennemført, i forhold til udsatte grupper sænkes til en fjerdedel – til en fjerdedel – og derfor er det ganske enkelt rystende, og det kan ikke passe, at man har diskuteret det her på Dansk Folkepartis gruppemøde. At gå rundt med den misopfattelse, at den her regering leverer noget til de udsatte grupper, når det ganske enkelt ikke er rigtig!

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Da jeg var ved at falde ned af stolen, var det anden gang, for jeg deler hr. Villy Søvnalds overraskelse, og det var med hensyn til den sortering af svage grupper, som Dansk Folkepartis ordfører finder sig berettiget til.

Må jeg få en nærmere begrundelse for, hvorfor det er mindre rimeligt, at mennesker, som efter min bedste overbevisning ikke selv har valgt at blive flygtninge, ikke skal have tag over hovedet, mens hjemløse, som heller ikke selv har valgt at blive hjemløse, skal prioriteres i den forstand?

Vi taler om to meget svage grupper i meget vanskelige situationer, og når man finder, at det er rimeligt at sortere, vil jeg gerne have Dansk Folkepartis sorteringskriterier. Hvad er det, der gør, at den ene svage gruppe har mere ret end den anden? Det er også i forlængelse af fru Line Barfods spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil godt svare både fru Line Barfod og hr. Villy Søvnald på kritikken af, at vi er gået med til at skære ned på nogle ting, at der står altså en pulje på 150 mio. kr., der skal udmøntes. Det kan godt være, det ikke rækker, men vi har indgået et forlig, og der har vi selvfølgelig også været nødt til at sluge nogle ting. Men regeringen har givet ord på, at der skal ske noget på hjemløseområdet, og det er vi villige til at følge. Hvis der kommer nogle forslag, som måske koster penge, er vi villige til at se på dem efter den 1. januar 2003, for dette forlig gælder for år 2002.

Med hensyn til retskrav på boliger vil jeg både svare fru Line Barfod, hr. Villy Søvnald og fru Margrethe Vestager: Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan se, at det er urimeligt, at en person, der kommer her til Danmark, har førsteprioritet til en bolig.

Rundtomkring i landets kommuner har de et hyr med at skaffe boliger, f.eks. til akut boligsøgende. Det drejer sig om kvinder, der efter skilsmisse står alene på gaden med både et og to børn, som bliver placeret på vandrehjem, på hotelværelser og rokerer rundt i systemet, alt imens der inde ved siden af hos naboerne flytter en flygtningefamilie ind.

Gå ud og spørg de mennesker, for de kan nemlig ikke forstå, at de rangerer så lavt, som tilfældet er i dag. Vi synes stadig væk, det er

ganske urimeligt, at der er den forskelsbehandling, at flygtninge kommer i første række.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Igen korte bemærkninger fra fru Line Barfod, hr. Villy Søvnal, fru Margrethe Vestager, og vi tager fru Anne-Marie Meldgaard med. Så får ordføreren lidt ekstra tid til at svare.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti ikke er utilfreds med, at der eksisterer en rangfølge, man bare ønsker, at rangfølgen for dem, der har store problemer, skal være anderledes.

Jeg foretrak, at der ikke var en rangfølge af svage grupper i dette samfund, men at man giver lige rettigheder til alle. Jeg mener, at alle skal have krav på en bolig. Jeg mener, at det er stort problem for børn at måtte bo under elendige forhold og måtte flytte rundt fra det ene sted til det andet, uanset hvor i verden de børn kommer fra.

Så kan jeg forstå, at det for Dansk Folkeparti er nok, at regeringen har givet sit ord på, at den vil gøre noget for de hjemløse, uden at man har noget som helst konkret om, hvad der skal gøres, uden at man har noget som helst at have det i. Jeg må indrømme, at jeg finder det meget svært at se, at Dansk Folkeparti lever op til valgløfterne om at gøre noget for de svageste i samfundet og være den sociale garant.

Jeg håber, at der vil være nogle andre, hvis ord vægter lidt mere, som vil sørge for, at der sker noget på det her område, for det bliver åbenbart ikke Dansk Folkeparti, der skal leve op til valgløfterne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil godt forsyne Dansk Folkepartis folketingsgruppe og også Folketingets Socialudvalg til almindelig oplysning med en pjece, som Venstre udgav i april måned sidste år, hvor de meget præcis redegør for, at i løbet af 9 år, fra 1992 til 2001, er de områder løftet med i alt 4,5 mia. kr., altså en halv milliard kroner om året. Pengene er gået til hjemløse, til sindslidende, til misbrugere osv. Nogle af os har selv været med til at skubbe på, så vi forstår det godt.

Så står Dansk Folkeparti efter et finanslovforlig og er blevet snydt, så vandet driver, og har ikke fået én øre på hjemløseområdet, på sindslidendeområdet osv. De har fået et løfte om, at det

vil man sandelig gøre noget ved, ikke i et forum, hvor Dansk Folkeparti i øvrigt sidder, men hvor vi andre sidder. Tanken er, at når man ikke selv har magt til at forhandle, forventer man, at vi andre hjælper Dansk Folkeparti ud af det dilemma. Lykkes det ikke, kommer der et år efter 2003, siger man. Man er godt nok nede på knæ.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning. Derefter kommer fru Pia Kristensen ind. Der har meldt sig flere til korte bemærkninger, så vi tager kun tre ad gangen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Vi diskuterer en gang imellem her i salen, om man kan spise mursten. Det er sådan en meget klassisk diskussion. Jeg vil nu tillade mig at konkludere, at Dansk Folkeparti mener, at man kan bo i ord, for ord er det, der er blevet stillet til rådighed.

Hvad er det for nogle skjulte reserver, hvad er det for nogle hemmelige konti, regeringen skal bruge til at opfylde sine løfter om overvejelser og gode hensigter og alt det meget, meget flotte, som socialministeren gav udtryk for her fra talerstolen? Reserverne er jo brugt. Der er ikke én krone tilbage ud over de penge, som satspuljepartierne skal fordele.

Og det andet: Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål, for jeg deler fru Line Barfods opfattelse af, at rangordning er af det onde, især når det handler om mennesker, og derfor vil jeg spørge Dansk Folkeparti: Efter hvilke kriterier ønsker Dansk Folkeparti, at rangordninger skal finde sted, for det er meget tydeligt, at det er en fuldt accepteret og integreret del af menneskesynet i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil gerne svare fru Line Barfod og fru Margrethe Vestager, og det er til det med rangfølgen: Hvem har skabt den rangfølge? Det har det danske samfund. Det har de politikere, der har besluttet den nye integrationslov. Det er dem, der har lavet en rangfølge. Det vil sige, at flygtningene står som nummer et, og en dansk statsborger står som nummer to.

Med hensyn til det, hr. Villy Søvnal sagde om, at det ikke var godt nok: Nej, men hvornår er det godt nok?

Så vil jeg godt spørge, og det er både Margrethe Vestager og Villy Søvndal, som stillede det samme spørgsmål: Hvorfor har man ikke sørget for det i løbet af de 9 år, hvor Socialdemokratiet har haft magten, og hvor Det Radikale Venstre har siddet med i regering? Hvorfor bombarde-res regeringspartierne nu med en masse forslag, som for længst kunne have været ført ud i livet? Jeg synes, det er for ringe, ganske enkelt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så skal jeg bede om fru Anne-Marie Meldgaard om at komme op, derefter hr. Søren Krarup, og det er spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu har vi lige siden folketingsvalget fået at vide, at Dansk Folkeparti ville gøre hvad som helst bare for at få indflydelse, og at de gerne ville være med til alle forhandlingerne, og det har jo så også resulteret i det her finanslovforlig.

Jeg kan så undre mig over og vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører om, hvordan det kan være, at Dansk Folkeparti sætter sin lid til, at satspuljeforligspartierne ligesom kan løse den opgave, som Dansk Folkeparti ikke ønsker at fremlægge over for regeringen, i forhold til netop den her gruppe af de allersvageste.

Kl. 12.10

Så nævner fru Pia Kristensen også, at regeringen har lovet Dansk Folkeparti, at der skal ske noget. Ja, ske noget, men hvad for noget? Der er sammenblanding af, hvad der kan være satspuljemidler, og hvad der ellers er afsat af midler på finansloven, som man, hvis man ellers har klister nok på fingrene, kan få indflydelse på. Jeg håber sandelig ikke, at Dansk Folkeparti allerede er blevet udsat for et løftebrud fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil begynde med at spørge fru Pia Kristensen, om hun ikke deler min bevægelse ved at høre bl.a. hr. Villy Søvndal ytre sin dybe forargelse over Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er pragtfuldt at se den surhed, der har grebet de politiske partier, der er blevet sorteper i denne sag, og som ikke kan finde andet end fornærmelse at reagere med.

Jeg vil sige, at der er én ting, der kalder mig op, og det er også et spørgsmål til fru Pia Kristensen: Er fru Pia Kristensen ikke enig i, at fru

Margrethe Vestagers kriterium eller efterlysning af et kriterium røber en afgrundsdyb foragt for det danske folk? Hvad er forskellen på en dansk borger og på en flygtning, der kommer hertil? Den er naturligvis, at den danske borger er dansk statsborger og derfor naturligvis har en fortrinsstilling i forhold til en udefrakommende.

Jeg må gøre fru Margrethe Vestager opmærksom på, at en dansk politikers opgave hedder faktisk Danmark og det danske folk og hedder ikke menneskeheden. Og al den snak om menneskesyn og andet dyrt, som man jo til syvende og sidst ikke kan definere overhovedet, falder fuldstændig væk over for det enkle, at den danske regering har ansvar for det danske folk og ikke for menneskeheden.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Krarup, at jeg vil tillade mig som folketingspolitiker og som menneske i denne verden at mene, at vi har et stort ansvar for menneskeheden og for, at de danske borgere og borgere fra alle andre lande i denne verden ikke lider som følge af kortsynede, snæversynede og indskrænkede handlinger her i Danmark.

Så vil jeg gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører endnu en gang: Vil Dansk Folkeparti være med til i stedet for at have en rangorden af forskellige grupper i samfundet at indføre lige rettigheder for alle, så alle skal have krav på at få en bolig?

Så kan jeg altså stadig ikke forstå, hvordan Dansk Folkeparti kan sige, at man lever op til valgløfterne om at være den sociale garant, når man accepterer konkrete nedskæringer på det boligsociale arbejde og dermed er med til, at der kommer flere hjemløse, flere udstødte, mens man, når det gælder forbedringerne for de samme grupper, nøjes med nogle luftige hensigtserklæringer. Jeg forstår ikke, hvordan det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil sige til Socialdemokratiets ordfører, at med hensyn til det beløb har vi som sagt 150 mio. kr., som Dansk Folkeparti kan afsætte til nogle konkrete formål på socialområdet og sundhedsområdet. Vi har ikke endnu fundet ud af, hvordan de skal bruges, men det er vi faktisk i fuld gang med. Og det er selvfølgelig de svageste, der får først, det er da klart.

Til hr. Søren Krarup vil jeg sige, at jeg er enig med hr. Søren Krarup. Jeg bliver forarget over, at hr. Villy Søvndal forarges over Dansk Folkeparti. Jeg bliver ikke generet af det, men det, der generer mig, og det, jeg bliver forarget over, er, at det altså er en stor del af den danske befolkning, hr. Villy Søvndal kritiserer. Vi i Dansk Folkeparti kan sagtens klare det, det er vi vant til. Men det er alle dem, der har stemt på Dansk Folkeparti, hr. Villy Søvndal forarges over. Det synes jeg faktisk man lige skal tænke lidt over.

Så til fru Line Barfod: Jamen altså den rangorden, hvem har skabt den rangorden? Det er ikke Dansk Folkeparti, der har bestemt, at flygtninge skal stå først til en bolig, og dernæst kommer danskerne. Det er de partier, som har været med til at lave integrationsloven og lave det retskrav om boliger for flygtninge. Man behøver ikke have den store lommeregnereksamen for at kunne regne ud, at med den store mangel på boliger, vi har her i landet, er det da flygtninge, der har førstret til dem og ikke danske statsborgere.

Igen til fru Line Barfod med hensyn til penge: Jamen vi har den pulje på 150 mio. kr., som skal udmøntes, og så er der altså nye finanslovsforhandlinger, som snart starter, og så starter vi på nye budgetter i år 2003.

Kl. 12.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Situationen er den, at der er en stribe korte bemærkninger. De næste tre bliver fru Aase D. Madsen, hr. Villy Søvndal for sin sidste korte bemærkning i denne omgang og fru Anne-Marie Meldgaard. Så har jeg derudover fru Margrethe Vestager og hr. Søren Krarup på listen her, og så håber jeg, at der er orden i bogholderiet.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Pia Kristensen, om det ikke er korrekt, at netop i aftalen om finansloven for 2002 mellem regeringen og Dansk Folkeparti er der en pind om, at de besparelser, som stramninger på udlændingeområdet giver, skal anvendes til forbedringer på centrale velfærdsområder.

Netop den pind har vi fået ind, og det lægger vi stor vægt på, fordi vi netop vil gøre forholdene bedre for vores egne borgere, sådan at vi ikke ender med de problemer, som man nu skitserer, hvor der ikke er boliger til vores egne borgere, men hvor disse kvoteflygtninge, der skal ud i kommunerne, står først på ventelisten, netop

fordi det er tvangsmæssigt, for kommunerne skal skaffe boliger efter 3 måneder, det er et retskrav, som den danske borger ikke har.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er fuld af beundring for Dansk Folkepartis forsøg på, selv efter at have kaldt alle reservisterne af stald, at overbevise den undrende befolkning om, at de har husket de hjemløse, de sindslidende osv., da de lavede finanslov. Det har man ikke.

Fru Pia Kristensen spurgte: Hvornår er nok nok? Det er jo et godt spørgsmål. Et beskedent ambitionsniveau kunne f.eks. have været det, der er gennemført i de foregående år, det vil sige 0,5 mia. kr. Det var dér, jeg lovede at sende en pjece for bare at understrege, at der havde været et løft på 0,5 mia. kr. i hvert af de foregående år, som meget præcist er gået til de her grupper.

Problemet er, at regeringens ambitionsniveau, selv hvis vi samler op efter det, Dansk Folkeparti glemte, nemlig i forhold til de udstødte grupper, og bruger de beløb, der kan afsættes, er en fjerdedel af ambitionsniveauet under den foregående regering, et niveau, som jeg kritiserede for at være for lavt. Det vil sige, at vi er ekstremt langt nede i ambitionsniveau, og det kan man ikke med nok så mange besværgelser og med nok så mange reservister forklare sig ud af.

Til hr. Søren Krarup: Jeg er ikke sur, jeg er et meget glad menneske, men jeg er dybt bekymret, ikke over, at Dansk Folkeparti er blevet snydt, så vandet driver, det må Dansk Folkeparti gøre op med vælgerne, men jeg er dybt bekymret for de mennesker i en udsat position, der næsten kun har oplevet svig, og som nu oplever endnu en gang, at nogle af de, der siger at de er fortalere for dem, svigter så det brager.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg faktisk også er i rimelig godt humør. Men jeg kan faktisk få helt ondt af fru Pia Kristensen, når hun i denne her situation fik hjælp af hr. Søren Krarup til endnu en gang at udstille Dansk Folkepartis foragt for alle mennesker, der ikke er danskere, specielt når vi taler om retskravet i forhold til en bolig.

Jeg vil så spørge fru Pia Kristensen helt konkret, om Dansk Folkeparti her fra talerstolen vil garantere, at de vil gå ind og præge forhandlingerne om de 150 mio. kr., som de nu skal til at

forhandle med regeringen om, så de kommer til at gå til de hjemløse, de sindslidende osv. i forlængelse af de forslag, vi har her.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Først vil jeg sige til fru Aase D. Madsen, at jeg er enig i den udtalelse, der kom. Det er således, at med de tusindvis færre flygtninge, der kommer til landet, vil der blive en besparelse. Det vil sige, at det er nogle penge, vi ikke har udmøntet på andre områder. Og Dansk Folkeparti medvirker hellere end gerne til at udmønte de penge, der kommer ind på besparelsen på det sociale område. Der kunne faktisk hentes utrolig mange penge.

Så er der hr. Villy Søvndal, og der kan jeg stadig væk sige: Nu kommer vi til at spare penge på flygtninge, så dér kan der hentes nogle penge, og så er der stadig væk den pulje på 150 mio. kr., der skal udmøntes. Og så vil jeg da foreslå, at hr. Villy Søvndal, som er medlem af et af satspuljepartierne, prøver at fiske nogle penge frem af satspuljen. Det forlig er Dansk Folkeparti jo ikke med i, for vi går nemlig ikke med til, at det er de fattige, der skal betale, og så bliver det spredt ud med spreddehagl, og så får alle muligt lidt af hvert, selv om det konkret er gode formål. Satspuljen er der jo, så den kan SF tage lidt penge af.

Kl. 12.20

Til fru Anne-Marie Meldgaard: Der er stadig væk den pulje på 150 mio. kr. Vi arbejder i øjeblikket på, hvad den skal udmøntes i. Og som jeg sagde tidligere, så bliver det selvfølgelig de svageste samfundsgupper, der først og fremmest skal have noget. Jeg kan ikke lægge hovedet på blokken og sige, at det bliver til det og det og det, men i tankerne har vi da bl.a. de hjemløse, de demente m.fl. Men det vil der komme nærmere besked om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har fru Margrethe Vestager, hr. Søren Krarup og fru Tove Videbæk som de næste tre, derefter kommer fru Anne-Marie Meldgaard. Og for fru Margrethe Vestager er det den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ser frem til, at regeringen og Dansk Folkeparti vil blive omgivet af sure mennesker i de kommende år, for hver gang nogen tillader sig

noget så vidtgående som at være uenig med Dansk Folkeparti og de to regeringspartier, så er man sur, så er man fornærmet, og så vil man ikke være med. Det siger bare lidt om demokratiets udvikling, at vi er kommet dertil, at noget så banalt som politisk uenighed skal reserveres til det almindelige foleri.

Ministeren har tidligere sagt positive ord om den tidligere regerings indsats. Det samme har hr. Villy Søvndal, så derfor skal jeg vente med at repetere det til min egen ordførertale.

Jeg vil bare spørge Dansk Folkepartis ordfører: Når jeg erindrer mig – og vi har lige fået den repeteret – den meget store modstand mod satspuljen, nemlig at man tager fra en gruppe som enkeltpersoner og laver ting, der er til gavn for det fælles, om ikke Dansk Folkeparti har fået lavet sin egen avancerede version af satspuljen, nemlig at tage fra flygtninge og give til danskere på præcis samme måde, som man tager fra satspuljen, bortset fra at det ikke kommer nogen til gode.

Og nu hvor Dansk Folkeparti har indflydelse og dermed kan påvirke rangordningen, synes jeg, det er af interesse for danskere, for Folketinget, at få at vide, hvad det er for en rangordning, man ønsker sig, for for os er der nemlig ikke forskel på folk i nød, når de har fået asyl i Danmark.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den røde lampe betyder, at minuttet er gået til den gode side.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er, må jeg tilstå, ikke ofte, at debatterne her i Folketinget har et principielt for ikke at sige et dybtgående indhold. Men jeg synes, det er interessant, at netop her markeres den afgørende forskel på den, kan jeg godt sige, socialistiske tankegang og det, jeg vil kalde en dansk folkelig tankegang.

Det, fru Line Barfod siger, er jo nemlig, at alle skal være lige over hele verden, hvilket ophæver, at der er noget, der hedder Danmark. Nej, i Danmark er det danskerne, der har fortrinnsstilling, derfor er begrebet etnisk ligestilling også en sådan provokation og uanstændighed over for danskerne.

I Danmark har danskerne fortrinnsstilling, det er det, der ligger i begrebet indfødsret, kan jeg sige til fru Line Barfods orientering, og det bety-

der, at der faktisk er forskel på en dansk boligsøgende og en udefrakommende flygtning.

Der vil jeg så sige, at hele denne tale om den abstrakte lighed er ganske rigtig socialismens, det er marxismens. Det er den, der spillede fallit ved dette valg, fordi dette valg handlede om, at den danske befolkning sagde: Vi ønsker, at danskerne faktisk skal være dem, der har førstefødselsret i dette land. Derfor er netop denne modsætning mellem den abstrakte lighed og det, som Dansk Folkeparti står for, kernen i den moderne politiske debat.

Og så lige til sidst: Det er jo pragtfuldt at høre de sure stå og forsikre, at de er glade. Jeg synes, det er meget interessant, og jeg synes, det er sjovt at se surheden på den måde.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Pia Kristensen nævnte, at satspuljepartierne bare kunne afsætte nogle flere midler til de hjemløse fremover. Er fru Pia Kristensen ikke klar over, at alle pengene i satspuljen hvert år kommer de svageste i samfundet til gode? Det kan jeg ikke begribe at fru Pia Kristensen har så utrolig meget imod med fru Pia Kristensens sociale sindelag.

Er fru Pia Kristensen klar over, at der i de senere år er blevet afsat flere hundrede millioner kroner på hjemløseområdet, millioner af kroner, som stadig væk står og samler støv i Socialministeriet, fordi kommunerne ikke vil have dem?

Jeg vil så afslutningsvis sige som en bemærkning, at jeg ikke er socialistisk, når jeg siger det her, men jeg er bestemt heller ikke enig med hverken fru Pia Kristensen eller hr. Søren Krarup, som udtalte sig om menneskesyn, danskere og flygtninge.

Kl. 12.25

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Til fru Margrethe Vestager vil jeg sige, at den der med sure mennesker vil jeg ikke kommentere. I Dansk Folkeparti, kan jeg sige, nu vi snakker om surhed og glæde, er vi er meget, meget glade. Vi er utrolig glade for det forlig, der er indgået, men det er således, at når man indgår et forlig, kan man altså ikke få opfyldt alting på én gang. Vi tilhører altså et parti, som også er et økonomisk ansvarligt parti, og vi vil ikke gå ud og bruge pengene, før vi har dem. Sådan er det.

Jeg kan da sige, at vi er meget glade, bl.a. fordi der er blevet forbedring på dødepakken, på

ledsageordningen, på ventelisterne på hospitalerne. Er det måske ikke nogle gode ting, der er blevet gennemført dér?

Til hr. Søren Krarup vil jeg blot sige, at jeg er fuldstændig enig i hr. Søren Krarups tankegang.

Til fru Tove Videbæk: Jo, jeg er enig med fru Tove Videbæk i, at satspuljemidlerne går til lutter gode formål. Men jeg er uenig i, at indbeta-lerne skal være alle på overførselsindkomster. De grupper, der skal have de midler, skal findes via finansloven, og det er derfor, vi ikke er med i det satspuljeforlig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne-Marie Meldgaard for sin tredje og sidste korte bemærkning. Derefter er det fru Aase D. Madsen og fru Tove Videbæk.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det sidste fru Pia Kristensen her svarede – godt nok til ikke mig – forstod jeg ikke rigtig, men det vil jeg vende lidt tilbage til.

Jeg vil godt sige tak til fru Pia Kristensen for det tilsagn, der blev givet her fra talerstolen, om, at i de forhandlinger med regeringen om de 150 mio. kr. vil Dansk Folkeparti prioritere de svageste meget højt. Det vil vi selvfølgelig følge nøje, når forhandlinger pågår.

Så vil jeg også godt sige i forhold til det med humøret, der svinger lidt: Dansk Folkeparti er meget glade for den aftale, de har lavet om finansloven, som så udløber her næste år den 1. januar, men så oplever jeg stadig væk, at Dansk Folkeparti er forholdsvis sure over, at de ikke er med i det gode selskab blandt satspuljepartierne.

I forlængelse af det vil jeg godt – og det er her, jeg kommer tilbage – spørge: Hvad er det for nogle fattige, der betaler til satspuljerne og altså også til de svage? Er det de samme, der betaler til sig selv, eller hvad? Kan fru Pia Kristensen fortælle mig det, når hun nu påstår, at pengene bliver uddelt med spreddehag?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det var netop med hensyn til satspuljen, som der nu har været flere på talerstolen og tale om: Er det ikke således, fru Pia Kristensen, at der til satspuljemidlerne hver eneste år bliver taget 0,3 pct. fra alle på overførselsindkomster? I 9 år har man, for at sige det populært, tyvstjålet 0,3 pct.

af det, som pensionister og andre skulle have i overførselsydelse.

Alene på folkepensionsområdet har det betydet en udhuling på 2.000 kr. om året, som pensionisterne ikke har fået i de almindelige pris- og lønstigninger. De penge sidder man så og deler ud efter behag. Pensionistgruppen er den, der yder mest. Ældre Sagen har regnet ud, at det netop er pensionisterne, der yder mest til satspuljen, men de får ikke mest igen, tilsyneladende, men det kan jeg altså ikke vide. De yder i hvert fald mest, så de får ikke godtgjort de 2.000 kr., som de ellers skulle have haft mere om året.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

De korte bemærkninger er sådan set en form for spørgsmål til den ordfører, der sidst har været oppe. Det er ikke alle indlæggene, der giver udtryk for det.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Pia Kristensen var meget glad, og det er jeg da glad for. Fru Pia Kristensen nævnte derfor, at dødepakken havde Dansk Folkeparti nu sørget for var blevet annulleret, og at den er forsvundet.

Men er fru Pia Kristensen ikke klar over, at dødepakken altså koster 400 mio. kr., hvis den skal annulleres? Der blev først afsat 70 mio. kr., og så er jeg sikker på, at Dansk Folkeparti har presset på, så der nu er afsat 160 mio. kr., men der er stadig væk langt igen til de 400 mio. kr. Så jeg synes, at man går og vigter sig med lidt lånte fjer.

Vedrørende ledsageordningen, som fru Pia Kristensen nævnte var repareret, vil jeg da gerne høre noget om det, for det har jeg ikke set noget papir på endnu i hvert fald.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Pia Kristensen, og så er der noget, der tyder på, at vi går tilbage til ordførerrækken.

Kl. 12.30

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil starte med at sige til fru Tove Videbæk: Det er da rigtigt, at det bliver noget med tilbagebetalinger, men vi har da trods alt fået 300 mio. kr. til det. Jeg kan så ikke forstå fru Tove Videbæk, der har siddet og været med i et flertal. Hvorfor har Kristeligt Folkeparti ikke forsøgt at

påvirke det, så der kunne ske noget på det område?

Med hensyn til fru Anne-Marie Meldgaards spørgsmål vil jeg stadig væk gerne bekræfte, at midlerne fra den pulje selvfølgelig først og fremmest skal gå til de svageste.

Jeg vil så sige, at vi er ikke sure, for vi er ikke med i det forlig. Vi er glade for, at vi står uden for det forlig, fordi, som fru Aase D. Madsen forklarede, det er folkepensionister, førtidspensionister, der bliver ramt hårdt. Vi får mange henvendelser fra folkepensionister, der ikke kan forstå, at de skal betale den ydelse. De ville faktisk meget gerne være fri for det. Pengene går til gode formål, men det er ikke de svage, der skal betale.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Videbæk har krav på en kort bemærkning. Jeg havde håbet, at vi kunne komme videre i ordførerrækken, men det håb brast.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det er bare en lille bemærkning: Fru Pia Kristensen nævnte, at Kristeligt Folkeparti havde været med i et flertal, som jo bare kunne gøre et eller andet. Jeg vil gerne vide, hvad det er for et flertal. Vi har ikke været med i noget af den slags.

Fru Pia Kristensen mener, at satspuljemidlerne skal gå til de marginaliserede grupper og til de hjemløse osv., men fru Aase D. Madsen fra Dansk Folkeparti mener, at pengene skal gå til de gamle. Kan Dansk Folkeparti ikke indbyrdes blive enige om, hvem pengene skal gå til?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det spørgsmål forstod jeg egentlig ikke: at fru Aase D. Madsen og jeg skulle være uenige om, hvad vi skal bruge satspuljemidlerne til. Vi har slet ikke nogen indflydelse på den satspulje. Vi skal ikke med til de forhandlinger, vi står udenfor. Så det spørgsmål forstår jeg faktisk ikke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Det er utrolig vigtigt for alle mennesker at have en egnet bolig. Det er grundlaget for at kunne fungere. Derfor er vi konservative meget enige i den gode intention, der ligger i at sikre, at alle mennesker har en bolig. Vi ser derfor også frem

til den handlingsplan, som socialministeren er gået i gang med for netop at sikre de svageste grupper.

Vi Konservative vil meget gerne tilskynde kommunerne til at etablere flere boliger og også boliger til de udstødte grupper. Et tiltag, der bl.a. er i gang, og ministeren har nævnt flere, er den kommunale grundkapital, der er blevet nedsat fra 14 pct. til 7 pct. for at tilskynde til mere alment boligbyggeri. Jo mere der bygges, jo flere boliger er der selvfølgelig, og jo flere boliger er der dermed også til de svageste.

Af regeringsgrundlaget fremgår det, at regeringen ønsker at styrke bebyggelsen af almene boliger, men vi skal også samtidig huske, at det er kommunerne, der skal løse problemet. Som den socialdemokratiske ordfører også var inde på – efterhånden for længe siden – er det jo i de enkelte kommuner, man har kendskab til det lokale boligsociale problem, og derfor er det også vigtigt, at problemet bliver løst lokalt, hvor kendskabet er.

Vi er nødt til at have en tiltro til, at kommunerne gør det. Kommunerne og amterne er nødt til at tage ansvar. Derfor er jeg også glad for at høre, at ministeren vil tage det op over for kommunerne og holde kommunerne fast på, at det er deres ansvar, og jeg vil på det kraftigste opfordre ministeren til at blive ved med at holde kommunerne fast på, at der skal bygges boliger. Det kommunale selvstyre forpligter.

Med hensyn til forslagsstillerens ønske om at bestemme for folk, hvilke kommuner de skal bo i, må jeg sige, at Det Konservative Folkeparti på ingen måde kan tilslutte sig, at man tvinger folk til at bo i bestemte kommuner, det er borgerens eget frie valg.

Som sagt, vi ser frem til socialministerens, regeringens handlingsplan, vi er sikre på, at de initiativer, der ligger dér, bliver gode og gavnlige, og vi mener i øvrigt, at med den handlingsplan er det herværende beslutningsforslag overflødig, så vi kan ikke støtte det.

Kl. 12.35

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var så igen de mange pæne ord om alt det, der kan gøres, og så en bemærkning om, at kommunerne skal løse problemerne lokalt, og at det er lokalt, man skal lave det boligsociale arbejde.

Det er der jo ingen, der er uenige i. Der er ingen, der har sagt, at vi skal lave det boligsociale

arbejde i en eller anden luftig konstruktion på landsplan. Nej, det er da selvfølgelig ude i de lokale boligområder.

Problemet er bare, at man fjerner støtten til det lokale boligsociale arbejde, at man fjerner støtten til de lokale beboerrådgivere ude i de enkelte bebyggelser, som igenem mange år har gjort et meget stort arbejde. Der er behov for meget mere af den slags, men i stedet går man ind og skærer det væk.

Det, man så stiller i stedet for det, man skærer væk, er luftsteg og vindfrikadeller. Der kommer ikke noget som helst konkret om, hvad det så er, man vil gøre for at få et boligsocialt arbejde, for at forhindre, at folk bliver udstødt. Kunne man ikke komme med bare nogle enkelte eksempler på, hvad man forestiller sig?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, at fru Charlotte Dyremose kom til at sige noget forkert, nemlig at SF vil bestemme, hvor folk skal bosætte sig. Jeg vil godt bede fru Charlotte Dyremose læse op af forslaget dér, hvor hun har fundet det. Det står der nemlig ikke en lyd om.

Men der står noget andet, nemlig at hvis friheden skal være reel, skal borgerne kunne bosætte sig, hvor de vil. Der er f.eks. Gentofte Kommune, der jo er styret af en partifælle til fru Charlotte Dyremose. Jeg får tit så ondt af borgmesteren i Gentofte, når jeg hører, at han har været rundt for at finde et sted, hvor han kan bygge almennyttige boliger, men efter at have kørt rundt i sin bil en hel dag har han ikke fundet et eneste sted. Er det ikke synd for ham?

Hvilken frihed har mennesker, der ønsker at bo til leje i en kommune, hvor borgmesteren ikke er i stand til at finde et sted, hvor der kan bygges? Det er den problemstilling, det handler om. Det betyder ikke, at vi vil jage nogen hverken til Gentofte eller Tønder imod deres vilje, det vil jeg meget advare imod.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Line Barfods spørgsmål, som fru Line Barfod har stillet et par gange i dag, bl.a. til Venstres ordfører, kan jeg sådan set tilslutte mig Venstres ordførers svar på fru Line Barfods spørgsmål. Jeg mener også, ligesom Venstres ordfører, at det er den enkelte sagsbehandler, der skal hjælpe de enkelte familier.

Et af de tiltag, der er blevet gjort for at hjælpe kommunerne til at kunne bygge mere, er jo bl.a. sænkelsen af den kommunale grundkapital.

Med hensyn til hr. Villy Søvnalds spørgsmål kan jeg sige, at jeg har svært ved at forestille mig, hvor det er, vi skal bygge. Nu taler vi om Gentofte Kommune f.eks., og skal vi bygge boliger dér, forestiller jeg mig også, at de bliver forholdsvist dyre, og at de mennesker måske ikke har råd til dem. Er det ikke vigtigere, at vi får bygget nogle boliger, som folk rent faktisk har råd til at bo i?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning og derefter hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu må jeg indrømme, nu bliver jeg lidt overrasket, for nu kan jeg forstå på den konservative ordfører, at det, som både hun og Venstres ordfører mener, er, at de kommunale sagsbehandlere fra socialforvaltningerne ikke blot skal tage sig af det, når borgerne henvender sig, for de skal også ud og lave boligsocialt arbejde ude i bebyggelserne, de skal altså være med til at organisere et foreningsarbejde, prøve at igangsætte aktiviteter for unge, for ældre og på tværs, arrangere fester osv. Er det dét, man forestiller sig, at de kommunale sagsbehandlere skal i gang med? Så tror jeg, at der bliver behov for lidt flere sagsbehandlere.

Det er altså bl.a. de her aktiviteter, det boligsociale arbejde består i, altså få sat gang i nogle aktiviteter, hvor man inddrager beboerne og forskellige frivillige foreninger og er med til at få dem bygget op osv. Det er dét, det boligsociale arbejde går ud på.

Beboerrådgiverne tager sig også af arbejde, som man i princippet kunne sige, at kommunale sagsbehandlere skulle foretage, men som altså fungerer langt bedre, når det foregår lokalt, så folk kan gå ned og banke på, når de kommer hjem, i stedet for at de skal opsøge en kommunal sagsbehandler inden for åbningstiden dér.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal kvittere for, at fru Charlotte Dyremose medgav, at der ikke stod i vores forslag som først videregivet, at vi ville tvinge folk bestemte steder hen, fair nok.

Men så til den principielle diskussion: Er det rimeligt, at de velhavende områder også tager del i den almene løsning af samfundets problemer, eller skal man have lov til at sige i de rige, velhavende områder – det er jo ikke kun Gentofte, Gentofte er kun et eksempel: Helle for ikke at tage os af de problemer, der eksisterer i et samfund? De skal flyttes derhen, hvor folk i forvejen er lidt forhultede og fattige, dér vil vi have samlet alle de sociale problemer. Er det virkelig rimeligt, at de store, stærke, opretstående mennesker i de velhavende områder ikke også skal være med til det her?

Kl. 12.40

Jeg indrømmer, at der er en afgørende socialpolitisk forskel mellem De Konservative og SF, nemlig at ansvaret kun er et ansvar, der skal spredes mellem dem, der har det skidt. Sådan måtte jeg forstå det, hvis hverken Gentofte eller andre velhavende områder skal bidrage til at løse de sociale problemer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Line Barfod kan jeg sige: Nej, den lokale sagsbehandler skal ikke holde fester. Den lokale sagsbehandler skal derimod hjælpe familier, hvis de har problemer med økonomien. Frivillige organisationer må gerne holde fester, det må alle.

Til SF's Villy Søvnald: Jeg kan undre mig lidt over, at hr. Villy Søvnald ikke hørte min ordførertale, hvor jeg netop pointerede, at jeg ønsker, at ministeren tager fat i kommunerne og tilskynder dem til at bygge alment boligbyggeri. Det sagde jeg faktisk i min ordførertale.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for den tredje og sidste korte bemærkning til fru Dyremose.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har stadig ikke hørt et eneste konkret eksempel på, hvad det er, man vil gøre for at hjælpe de hjemløse og de udstødte og andre svage grupper, hvad det er, man vil gøre for at forhindre, at folk kommer til at tilhøre gruppen af hjemløse. Hvad er det, man har tænkt sig, og hvordan vil man forbedre forholdene helt konkret?

Nedskæringerne er meget konkrete, dem kan folk mærke effekten af med det samme. Men det andet vil jeg fastholde er luftsteg og vindfrika-

deller, så længe vi ikke kan få nogen som helst konkrete eksempler.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Dyremose, og den næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er nødt til at sige til fru Line Barfod, at det her emne er så vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at vi ikke bare pludselig vil komme med påstande.

Vi er i gang med et samarbejde med regeringen om en handlingsplan for de svageste grupper; vi skal i gang med satspuljeforhandlingerne; der er afsat penge på finansloven til de svageste grupper. Vi vil altså meget gerne have lov til at lave et grundigt arbejde, så vi laver en indsats, der kommer ind det helt rigtige sted. Og derfor vil vi gerne have lov at komme med den her handlingsplan og altså et grundigt arbejde.

Margrethe Vestager (RV):

Som allerede tidligere nævnt under de korte bemærkninger kunne man godt, hvis man følger Folketingets behandling af det her spørgsmål, få det indtryk, at man kan bo i ord; at ord og tale i sig selv skaber bedre boliger.

Det er meget svære spørgsmål, vi diskuterer. Og det er også spørgsmål, som vil tage lang tid, og som man, som tidligere ordførere også har anerkendt, bliver nødt til at forberede sig grundigt på at løse. Det er bl.a. derfor, der er sket en udvikling, mens Det Radikale Venstre havde andel i regeringsansvaret, en udvikling, som også blev anerkendt af socialministeren i hendes tale i forhold til beslutningsforslaget.

Det var en positiv udvikling, som var i gang. Vi kan givetvis godt kritiseres for, at det ikke gik hurtigt nok, at vi ikke var offensive nok i forhold til kommunerne og få dem til at bruge de midler, som var afsat. Men der var en positiv udvikling i gang.

Når vi bliver lidt bekymrede, er det selvfølgelig, fordi vi ikke helt kan se, hvordan de gode ord i forhold til regeringens linje skal blive til virkelighed. Det har allerede længe været diskuteret, hvad regeringens nedskæringer på det boligsociale arbejde kommer til at betyde, hvad det er for et signal, man sender, når man ikke vil have noget boligministerium.

Jeg tror, det er meget afgørende, at vi i det videre arbejde forholder os nøjagtigt og konkret

til, hvad der kan lade sig gøre, fordi det trods alt er bedre at få bygget noget og etableret noget end kun at tale om storslåede visioner, som skal løse alle problemer.

Vi er selvfølgelig også glade for, at den konservative ordfører anerkendte nødvendigheden af den tidligere regerings boligpakke. Så synes jeg måske nok, at der var flere ideer i kassen, som man godt kunne være gået videre med, at der var en positiv udvikling, som man godt kunne have lagt sig i forlængelse af.

Et af de steder, hvor vi måske er kritiske over for SF's forslag, er, at man ikke tager den udvikling med, som har været, siden forslaget blev fremsat første gang. Det ville have givet en bedre konsistens i det arbejde, som Folketinget jo gør, i forhold til det, som alle ordførere er enige om, nemlig at der er et nødvendigt og påtrængende problem at forholde sig til.

Jeg tror, det er helt afgørende, at vi gør det her i fællesskab, at regeringen ikke trækker sig tilbage til egne gode ideer, at oppositionen, hverken på den ene eller den anden side, trækker sig tilbage til deres egne gode ideer, for det kræver en fælles indsats.

Det er meget synlige problemer, og det, der er helt afgørende, er, at vi ikke løser dem ved at levere færdige pakker, som i virkeligheden bare propper folk ind i en sædvanlig og småborgerlig boligform, som de måske slet ikke har en interesse i. De har netop interesse i en vifte af muligheder, sådan som alle andre har.

Kl. 12.45

Jeg tror også, det er helt afgørende, at vi gør os realistiske forestillinger om, hvilke rettigheder vi kan give folk. Vi vil gerne være med til at diskutere udvidelse af rettighederne, men vi har meget vanskeligt ved at se, at der skal gøres væsentlige forskelle eller rangordnes i forhold til umiddelbare behov for at få en bolig stillet til rådighed. De flygtninge, som kommer hertil, er mennesker, som er forfulgte, og som er anerkendt som forfulgte, fordi de får asyl. De er i en nødsituation.

Der er selvfølgelig også mange danskere, som er boligløse. Og vi vil gøre vores yderste, både i opfølgningen af forslaget til folketingsbeslutning og i forhold til regeringens arbejde, for at sikre, at den positive udvikling, som blev sat i gang under den forrige regering, rent faktisk gør, at vi langsomt, men sikkert lykkes med det, som jeg i hvert fald på ordførertalerne fornemmer er et fælles mål.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Fru Margrethe Vestager har nu flere gange talt om det signal, regeringen sender, ved at der ikke er noget boligministerium. Jeg mener faktisk, at regeringen sender et meget klart og meget godt signal.

Regeringen har delt Boligministeriets område op og lagt det ind under Erhvervsministeriet og Socialministeriet. Det har den gjort, fordi boligpolitik enten er erhvervs politik eller socialpolitik. Og det er faktisk, fordi vi gerne vil køre en aktiv linje for at hjælpe de svageste grupper, herunder hjælpe med deres boligsociale områder, at det er så utroligt vigtigt, at den del af boligområdet er lagt ind under Socialministeriet.

Derfor mener jeg, at det er et meget klart signal, vi sender, ved netop at have delt boligområdet op, idet det enten er erhvervs politik eller socialpolitik, for så vidt man skal røre ved boligområdet.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jamen jeg ønsker da lykke til. Hvis det er den tankegang, man har, synes jeg, man skulle have været endnu mere vidtgående. Så synes jeg også, at man skulle have haft boligspørgsmål ind under Arbejdsministeriet, ind under Økonomiministeriet, ind under Finansministeriet, ind under Skatteministeriet først og fremmest. Det Konservative Folkeparti har gjort sig meget interessante skattemæssige overvejelser om forholdet mellem beskatning af bolig og arbejdsindkomst.

Boligen er relevant i utrolig mange sammenhænge. Det er dér, danskernes væsentligste opsparing foregår. Boligen er interessant i utrolig mange forskellige sammenhænge, og det, som bekymrer os lidt, er, at regeringen mister overblikket over, hvordan boligmarkedet faktisk påvirker det danske samfund og de muligheder, der er i forhold til at skifte arbejde og flytte til en anden del af landet; i forhold til at få et sted at bo, hvis man er socialt marginaliseret; i forhold til at få et skattesystem, der fungerer hensigtsmæssigt; i forhold til at få erhvervslejemål, som virker efter virksomhedernes ønsker.

Men vi ønsker regeringen lykke til med at fastholde overblikket. Og jeg kan love, at vi skal nok holde øje med, om det også lykkes.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Ja, boliger er interessante på utrolig mange områder. Nu skal vi ikke komme ind på en boligdebat her, men dér, hvor vi politisk skal gå ind i forhold til boligen, er inden for erhvervs politikken og primært inden for socialpolitikken.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu viser det sig jo, at jeg fuldstændig har misforstået, hvad vi diskuterer, for jeg troede sådan set, at det her handlede om boliger, at det var det, der var beslutningsforslagets omdrejningspunkt.

Det, som forvirrer mig lidt, er, at man kan reducere boligspørgsmål til et socialt spørgsmål. Men det kan være, det betyder, at man grundlæggende er uenig i den tidligere regerings holdning, nemlig at det er vigtigt, at vi får meget blandede boformer, at forskellige mennesker bor sammen, og at vi ikke får sociale ghettoer eller steder, hvor der kun bor én type af mennesker.

Det er en meget svær bestræbelse. Det tager mange år at rette op på synderne inden for boligpolitikken for 20, 30 og 40 år siden, men at reducere boligspørgsmål til et socialt spørgsmål synes jeg alligevel er en interessant udvikling af konservativ boligpolitik, hvis en sådan længere eksisterer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget. Vi er enige med forslagsstilleren i, at der er brug for særlige tiltag, hvis alle skal sikres boliger.

I øjeblikket er der boligmangel, især i store byer som København vokser problemerne, men netop derfor er vi også meget enige i, at der fortsat er behov for en samlet boligpolitik og dybt uenige i, at man har nedlagt Boligministeriet og fjernet muligheden for at have en samlet boligpolitik.

Kl. 12.50

Der er brug for flere boliger, og der er brug for, at der etableres boliger med rummelighed til de mange lidt skæve eksistenser med ar på krop og sjæl, som i øjeblikket er henvist til enten at leve på gaden eller til et livslangt ophold på psykiatriske sygehuse eller herberg og forsorgshjem, hvor de også ofte bliver afvist.

Vi vil meget gerne bakke op om alle initiativer, der skaffer boliger, som kan betales også af dem, der har meget få penge, og initiativer, der også kan rumme mennesker, der i perioder har en anderledes livsførelse og anderledes reaktioner end det, der ellers betragtes som det normale. At leve et liv som anderledes eller udstødt, måske i evig smerte og angst, er i sig selv næsten ubærligt. Det bliver helt sikkert forstærket, når man samtidig skal leve med daglige bekymringer, om man nu også har taget over hovedet næste nat, næste uge eller næste måned.

Hvis man i stedet sørger for, at folk er sikret et sted at bo, så de ikke skal bekymre sig om det, og sørger for, at der er ordentlige aktiviteter, og at der er et boligsocialt arbejde, kan man også udnytte de ressourcer, som de folk har, for folk kan jo som regel mange forskellige ting, og hvis de får muligheden, kan de faktisk være med til at løfte et boligområde. Netop derfor er vi også så dybt bekymrede over, at regeringen sammen med de borgerlige partier og Dansk Folkeparti går ind og skærer ned på det boligsociale arbejde.

Der er sagt meget her om alt det, der kommer, og jeg kan godt forstå, at man gerne vil gøre sig nogle grundige overvejelser om, hvordan man bedst sætter ind på det her område, men jeg forstår ikke, hvordan man kan forbinde det med, at man skærer ned på de konkrete tiltag, der allerede er. Hvis man endnu ikke ved, hvad man vil gøre, hvad det er for nogle initiativer, man vil sætte i værk, så vent dog med at fjerne det, der er, til man har besluttet, hvad det er, man vil have fremover.

Hvis det nu viste sig, at det, man gerne ville have, faktisk var noget af det boligsociale arbejde, der allerede fungerer, hvis det nu viste sig, at noget af det, man gerne ville have, var at have en beboerrådgiver i de lokale boligområder, er det da tåbeligt at starte med at fjerne dem.

Der har efterhånden i forbindelse med finansloven været talt meget på mange forskellige områder om, at 2002 er sådan et mellemår, hvor regeringen skal have tid til at finde ud af, hvad man vil lave af initiativer på forskellige områder.

Jeg synes som sagt, det er helt i orden, at man tager sig sådan et mellemår til at finde ud af, hvad man vil, men så gør det da for alvor. Så lad være med at lave nedskæringerne, til man har fundet ud af, hvad man vil, i stedet for bare at komme med luftsteg og vindfrikadeller.

Og så har jeg det altså sådan, at når jeg hører ordet mellemår, kommer jeg til at tænke på det begreb, vi har inden for juraaen, der hedder mellemdøde børn. Mellemdøde børn er altså dem, der dør, mens de venter på at få arven udbetalt, og jeg er meget nervøs for, at vi på mange områder kommer til at se mange mellemdøde børn, der bliver ramt af nedskæringerne, mens de venter på, at de konkrete hensigter og pæne ord engang skal blive til virkelighed.

Jeg håber meget, at hele det arbejde, der er omkring det boligsociale arbejde, omkring at forbedre forholdene for nogle af de svageste grupper i samfundet, ikke lider døden, fordi det nu bliver skåret væk på finansloven og der ikke stilles noget andet i stedet. Derfor vil jeg også meget gerne støtte det forslag, der ligger fra SF.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Der er i høj grad behov for at sikre bedre bolig-mæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper. Vi ser desværre stadig væk et stigende antal marginaliserede og udstødte i det danske samfund, og det er mennesker, der er meget forskellige og har meget forskellige problemer.

Det er ikke blot, fordi mennesker mangler en bolig, at de er hjemløse. Nej, de hjemløse kan være psykisk syge, stofmisbrugere, mennesker, der er blevet sat ud af deres bolig af forskellige årsager, mennesker, der er kommet ud fra fængsler osv. Men mange af disse mennesker skal jo ikke alene have en bolig. De skal også have behandling, de skal have job, de skal have uddannelse, og de skal have omsorg.

I bemærkningerne til forslaget står der da også, at der skal etableres bedre og flere behandlingstilbud til misbrugere og sindslidende, og det er jeg helt enig i. Der er i høj grad brug for flere og bedre behandlingstilbud til misbrugere og sindslidende, men der er bestemt også brug for, at vi ved, hvilke behandlingssteder, hvilke behandlingsmetoder der virker bedst, så vi kan få flere af dem. Så vi har også brug for mere forskning på området, så vi ikke bare bevidstløst holder flere penge ud til behandlingsmetoder, der ikke virker.

P.t. er det sådan, at rigtig mange både alkoholikere og stofmisbrugere gerne vil i døgnbehandling for at blive clean eller stoffri, men vi har alt for få behandlingspladser, og et underligt

problem, som er opstået i de seneste år på det her område, er, at selv om der er lange ventelister og der er misbrugere, der står i kø, er der faktisk ledige pladser på en række selvejende behandlingsinstitutioner.

Kl. 12.55

Der er endog eksempler på alkoholikere, der er blevet henvist til offentlige plejehjem i stedet for at komme i behandling på en selvejende alkoholbehandlingsinstitution, hvor der var plads, hvor vedkommende var velkommen, og hvor lægerne anbefalede, at vedkommende blev placeret. Det har simpelt hen noget at gøre med kommuners og amters holdninger til selvejende institutioner, og det er katastrofalt mange steder.

Vi er nødt til at få taget hul på det problem og finde nogle løsningsmodeller, også hvis disse løsningsmodeller eventuelt skulle vise sig at være sanktioner over for kommuner eller amter.

Hvis vi skal hjælpe de marginaliserede, de socialt dårligst stillede, og det skal vi, skal alle gode kræfter være med og inddrages, og her tænker jeg på familier, foreninger, selvejende institutioner og det offentlige. Det offentlige og de private skal gå hånd i hånd og supplere hinanden, hvis vi skal løse disse problemer. I de frivillige foreninger og private organisationer er der rigtig mange frivillige, der har engagement, som ofrer deres fritid, og som er med, fordi de vælger at være noget for og gøre noget for andre mennesker.

Det er blevet nævnt, at det er et problem, at folk ikke kan udskrives fra herberger og sygehuse, fordi der ikke er botilbud til dem. Jeg synes, at det er et langt større problem, når man alligevel og på trods af det udskriver dem.

I de seneste år er der, som vi har hørt også i dag, afsat puljer til boliger til hjemløse, men det har undret os meget, at man i kommunerne faktisk ikke har været interesseret i pengene. Og derfor ser vi det i Kristeligt Folkeparti som et stort fremskridt, at kravet til kommunernes medfinansiering på dette område igen er blevet nedsat, og at der er taget yderligere initiativer på det her område.

Kristeligt Folkeparti ser det her beslutningsforslag og intentionerne bag det som meget sympatiske og vil gerne være med i et positivt udvalgsarbejde omkring det. Vi er meget optaget af de problemstillinger generelt, som dette beslutningsforslag berører. Vi er ikke sikre på, at de bliver løst bare med det her beslutningsforslag, men vi er meget interesserede i at være

med til at tænke, debattere og arbejde med at udvikle det her område.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-dal.

Villy Søvn-dal (SF):

Tak for synes jeg en på nogen måde meget god debat om de alvorlige ting, vi diskuterer her. Man kunne vel betegne det som vores fælles dårlige samvittighed, at et samfund med en rigdom som vores samtidig udstøder i det omfang, som tilfældet er.

Vi har prøvet at pege på nogle af de områder, som vi synes er indlysende for at sikre bedre forhold, nemlig dels sikre, at boligerne er betalelige for denne her gruppe mennesker, der jo af forskellige konstellationer i det her Folketing er tvunget ned på meget lave indkomster, dels sikre bedre behandlingsmuligheder, for at de, der har misbrug, de, der har sindslidelser, ligesom alle andre, der har et behandlingsbehov, kan få en behandling. Det var helt utænkeligt, at den bedst stillede del af den danske befolkning ville acceptere ventelister i det omfang, vi byder de her folk. Det var helt utænkeligt.

Derfor er det en stadig ambition i SF – det også være sagt til socialministeren, som jeg synes lød en smule irriteret over, at vi skulle blive ved med at diskutere det her – at så længe vi har de her ting, skal vi blive ved med at diskutere dem, for bliver vi ikke ved med det, får problemerne lov til at vokse sig alt for store.

Socialministeren pegede på, at den nuværende regering gør noget. Det er rigtigt, at den gør et par små ting, som den har hentet fra den foregående regering, bl.a. det der med at sænke grundkapitalen. Jeg synes i øvrigt ikke, at den skal have utak for, at den tager de ting med. Men ellers må man sige, at der ikke er meget. Det er ikke nok, der sker på de her områder.

Derfor tror jeg også, at den ny regering vil sande og den ny regerings støtteparti i særdeleshed vil sande, at når man sænker ambitionsniveauet til en fjerdedel af, hvad det var i løbet af en 9-årig periode, samtidig med at man bortskærer alt det, der forebygges, alt det, der forebygges, at folk ryger ned ad rampen, går det forrygende galt. Og jeg tror, at det vil være meget direkte afløseligt, når vi bevæger os et år eller to år frem. Det er jeg desværre ret overbevist om.

Jeg er også forholdsvis glad for ministerens tilsagn om, at hun vil holde kommuner og amter

fast på deres pligt. Det tror jeg at der bliver brug for. Jeg tror bare, at det vil komme til at kollideres voldsomt med nogle af regeringens øvrige mål i forhold til den offentlige økonomi. Det vender vi også tilbage til at diskutere, men jeg vil godt skitsere diskussionen allerede nu.

Kl. 13.00

Jeg har forstået på bl.a. Venstres ordfører, som var i salen tidligere – nu er han forsvundet – at regeringen ville tvinge kommunerne ned på en vækstprocent på 1 pct., højst 1 pct., højst 1 pct. Hvem tror man kommer til at betale prisen for en så lav stigningstakt? Jeg har endvidere forstået, at amternes overskridelse af budgetterne på 0,5 mia. kr. skal fjernes. Det er næppe sygehuse, man tænker på, for det ville jo være meningsløst først at give 1,5 mia. kr. og så tage 0,5 mia. kr. tilbage. Det er heller ikke gymnasierne, for det giver sådan set sig selv, at hvis unge vil uddanne sig, så skal de uddanne sig. Det er de sociale udgifter, som amterne har ansvaret for, der står for skud, og hvad går de til? Det er til sindslidende, til hjemløse, til misbrugere og til anbringelse af børn.

Jeg tror, det også vil gå op for både regeringen og måske i særdeleshed regeringens støtteparti og måske desværre også ministeren, at det er blodig alvor, når vi kommer frem til snorene og diskuterer de økonomital. Amterne har lige præcis på disse meget følsomme områder haft en meget høj udgiftsvækst i de forudgående år. Det skyldes bl.a., at Folketinget har drevet på, men selvfølgelig også, at der har siddet gode folk derude, der gerne har villet løfte de områder.

Regeringen og i særdeleshed regeringens støtteparti kommer til at tage livtag med nogle af de mest følsomme sociale områder, vi overhovedet har, allerede når man skal til at diskutere den kommunale økonomi. Her får socialministeren brug for al mulig opbakning fra dette Folketing for at undgå, at det bliver sådan, og vi vil gerne bakke op på det stræk.

Så skal jeg sige til Venstres ordfører, der var optaget af den principielle diskussion om, at foreninger og frivillige organisationer skal spille en større rolle, at det synes jeg er en spændende tanke. Jeg er spændt på, om Venstre vil være med til at gå så langt, at også frivillige organisationer, der gerne vil gå i gang, men bliver forhindret af en kommune, der ikke vil være med, får lov til at gå videre, så kommunen ikke har vetoet i den sammenhæng. Det synes jeg vi skal dis-

kutere videre, når vi i øvrigt skal diskutere forslaget i udvalgsbehandlingen.

Så blev jeg meget rørt over alle talerne om de handlingsplaner, der kommer. Det bliver interessant, og det bliver især interessant, når handlingsplanernes økonomi skal sammenholdes med det ambitionsniveau, der indtil nu har været over for de grupper.

Jeg er nødt til at sige til ordførerne for både Venstre og De Konservative og i særdeleshed Dansk Folkeparti, at der er mange folk, der er gået rundt og har troet, at de var Napoleon uden at være det. Der er også mange ordførere, der går rundt og bilder sig ind, at der er afsat penge til udstødte grupper, selv om der ikke er det. Det kan man godt skjule i en kort periode, men man kan ikke gøre det ret længe.

Derfor synes jeg egentlig, det vil være klædeligt af Venstre og De Konservative at gå herop og erkende: Vi har ikke satset på de grupper. Det var skattelettelse, der var vigtige for os, og vi vil gerne hjælpe nogle folk rundt omkring, som vi synes skulle have det lidt bedre. Det ville være fair nok. Men at antyde, at der ligger en kraftig indsats i regeringsprogrammet over for udstødte, holder ikke ret længe.

Det kan godt være, Dansk Folkeparti er blevet snydt og går rundt i den salige tro, at der er penge til alt dette her. I så fald har jeg jo allerede lovet, at jeg skal bidrage til Dansk Folkepartis gruppemøder, og her er et lille notat, som ikke er lavet af os, men er lavet af Venstre i april 2001, hvor man redegør for de 4,5 mia. kr., som området er blevet løftet med i løbet af 9 år. Det er en af vennerne, der har skrevet det, og det vil jeg gerne bidrage med, så man kan se, at man sænker ambitionsniveauet på området til i hvert fald en fjerdedel af, hvad det var de forudgående 9 år.

Man kan godt gå rundt i en tro på, at det alligevel lykkes, men man skal altså være meget stærk i troen – specielt når man samtidig ved, at alle de forebyggende ting bliver hugget væk i dette finanslovforlig. Men jeg lover at bidrage til Dansk Folkepartis almindelige folkeoplysning.

Så skal jeg takke for den delvise støtte fra fru Meldgaard fra Socialdemokratiet. Jeg er enig i vurderingen af, at det er en helt ny politisk situation, vi står i, som er langt, langt, langt farligere for de udsatte grupper, end den var under den tidligere regering. Jeg siger det som en af dem, der ofte kritiserede den tidligere regering for ikke at gøre nok, men når man ser, hvad der blev gjort, må man jo sige, at i forhold til hvordan det

ser ud nu, havde indsatsen, vi dengang gjorde for de grupper, det firedobbelte omfang. Sådan er det bare, og det kan også afklares under udvalgsarbejdet.

Så hørte jeg med interesse Dansk Folkeparti nævne, at nu måtte amter og kommuner leve op til deres ansvar. Jeg vil godt spørge Dansk Folkeparti direkte: Betyder det, at hvis regeringen fastholder, hvad Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, sagde, altså at amter og kommuner skal ned på den vækstprocent, der er aftalt, altså den ene procent, hvilket betyder, at kommunerne skal aflevere 1,2 mia. kr. og amterne 0,5 mia. kr., vil Dansk Folkeparti modsætte sig det?

Kl. 13.05

Og ved Dansk Folkeparti, at de steder, hvor amterne for alvor har lavet overskridelser, har været på de sociale områder, altså hjemløse, sindslidende, misbrugere – både alkoholikere og narkomisbrugere – og anbringelse af børn? Og vil Dansk Folkeparti bruge det alternative flertal, der måtte være i Folketinget, for at undgå, at de allermest ømme sociale områder, vi overhovedet har, skal komme til at lægge ryg til? Vil Dansk Folkeparti det?

Vi taler ikke om i år, for her har man jo lavet en aftale, hvor man er blevet bundet på hænder og fødder. Vi taler om næste år, om den kommuneaftale, der skal gælde fra 1. januar næste år. Vil Dansk Folkeparti være med til det, eller vil Dansk Folkeparti ikke være med til det? Det må være muligt at få et klart svar.

Til fru Charlotte Dyremose skal jeg bare sige, at jeg synes, vi havde en interessant boligpolitisk diskussion, der drejede sig om: Skal de velhavende områder i Danmark også bidrage til den sociale opgaveløsning, eller skal det kun være de områder, der i forvejen har problemerne, der skal gøre det mangefold? Det synes jeg også regeringen er nødt til at forholde sig lidt tydeligere til undervejs.

Så skal jeg takke for den delvise støtte fra Det Radikale Venstre, hvor fru Margrethe Vestager sagde, at hun synes, vi kunne have understreget bedre, hvad vi har lavet sammen i de foregående år. Det er jeg sådan set enig i, men nu er det sådan, at SF har voldsomt svært ved at rose sig selv i det omfang, som den nuværende regering er i stand til. Det er også en svær øvelse, som jeg tror man skal have været på kursus i i meget lang tid. Men det er rigtigt, man kunne godt have nævnt – og det synes jeg i øvrigt også jeg har gjort i min tale – at vi sammen med regerin-

gen lavede nogle ganske fornuftige ting på området, inden vi fik den nye regering. Også tak for støtten til Enhedslisten og til fru Tove Videbæk.

Så har jeg et enkelt afslutningsspørgsmål til socialministeren. Vi fik i går i Folketingets Socialudvalg overrakt en rapport fra Narkotikarådet, der hedder »Narkotikarådets anbefalinger om botilbud og andre tilbud«. Ministeren er helt givet bekendt med den. Den siger, at vi har 500 tunge stofmisbrugere, som har brug for et særligt botilbud, og den er også omtalt i Berlingske Tidende i dag. Mit spørgsmål til ministeren er: Vil ministeren være med til, at vi tager fat på denne gruppe?

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen selvfølgelig vil jeg det. Jeg synes netop, vi har talt meget om, at det er en gruppe, som kræver en særlig indsats, og vi er parate til og i gang med at lave et handlingsprogram, hvor boligspørgsmålet selvfølgelig også bliver rejst. Jeg tager det meget alvorligt, og så kan man have en masse polemik om, hvor alvorligt det er, og hvor mange penge der skal til, men det er altså højt prioriteret i regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af den statslige refusion af kommunale udgifter til førtidspension.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.